

Balma de la Vall

Alpens

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 950 metres de la carretera BP-4654, punt quilomètric 14'000

Coordenades:

Latitud: 42.11432
Longitud: 2.10389
UTM Est (X): 425919
UTM Nord (Y): 4662858

Classificació

Número de fitxa 08004 - 80
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Tant el corriol d'accés com la balma es troben en bon estat, tot i que hi accedeixen les vaques i el seu accés no està senyalitzat.

Protecció Legal
Observacions protecció: Normes subsidiàries de planejament, Alpens 1996
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A00005

Fitxes associades:

[La Vall](#)

Autoria de la fitxa Marta Homs i Jordi Compte
Data de registre de la fitxa: dl., 10/07/2006 - 02:00

Descripció

La balma de la Vall està ubicada al sector meridional del terme municipal, al nord-est de la masia de la Vall i uns metres més amunt de la font de la Vall, ja que ambdós es troben en la llera del mateix torrent.

S'accedeix a la balma a través d'un corriol que s'inicia a la masia de la Vall i descendeix entre frondosos boixos fins arribar a una raconada a on es troba la balma.

Es tracta d'una balma de mitjanes dimensions ubicada en una zona enclotada per on passa un torrent de curs abrupte. Forma un semicercle que amida de punta a punta uns 30 metres, amb una profunditat que arriba en algun punt als 5 metres i alçades que oscil·len entre el metre i els dos metres i mig. Al centre de la balma hi ha una roca recoberta totalment de molsa, que correspon al punt a on cau l'aigua quan baixa aigua pel torrent. A la seva dreta hi ha un mur de maçoneria de pedra irregular amb filades regulars d'uns 50 centímetres, d'uns 3 metres de llarg, que servia per anivellar el terra de la balma i fer-lo més habitable.

El torrent que passa per la balma i uns metres més avall també per la font de la Vall, forma una vall petita, abrupte i molt humida. Aquestes condicions conformen un paisatge salvatge, amb una espessa massa boscosa formada principalment per freixes i boixos, que no deixen passar excessius rajos de sol a la zona de la balma, especialment fresca i ombrívola.

Història

Les balmes han estat, històricament, al Lluçanès espais a on viure-hi i a on refugiar-s'hi. Són in comptables els casos de balmes que van servir com a residència, especialment si ens remuntem a principis del segle passat i segles anteriors, quan una part a vegades marginal de la població hi vivia. L'altre ús, el de refugi, s'ha donat en dos tipus de casos: la del pastor que s'hi refugia amb el seu ramat i la dels que fugien de la guerra i s'amagaven a les balmes, un cas més comú del que es podria pensar. En el cas de la balma de la Vall hi queden vestigis d'un mur de pedra, que delimitava una estança on, segons fonts orals, hi havien viscut gitanos durant la primera meitat de segle XX. També va ser lloc de refugi dels pobres i captaires que arribaven a Alps el dia abans del dinar de Carnestoltes.

